

Reformationsbibeln

Daniel

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
3 juli 2021*

Daniel

Kapitel 1

Daniels fångenskap och uppfostran i Babylon.

I tredje året av Jojakims, Juda kungs, regeringstid kom Nebukadnessar, kungen i Babylon, till Jerusalem och belägrade det.

2 Kung. 24:1-2.

2 Krön. 36:6-7. Jer. 25:1.

2. Och Herren gav Jojakim, kungen i Juda, i hans hand, jämte en del av kärnen i Guds hus, och han förde dem till Sinears land, till sin guds hus, och kärnen förde han in i sin guds skattkammare.

1 Mos. 10:10. Sak. 5:11.

3. Och kungen befallde Aspenas, ledaren för hans hovmän*, att han skulle hämta *sådana** av Israels barn, av kungens släkt och av de ädla männen**, 2 Kung. 20:17-18, 24:15. Jes. 39:7.

*KJV: ledaren för eunuckerna. **KJV: prinsarna.

4. unga män utan defekter som såg bra ut, *de skulle* kunna tillägna sig all *slags* visdom, *vara* kloka och förståndiga, och vara dugliga att tjäna vid kungens hov, och som de skulle kunna undervisa i kaldeernas litteratur och språk.

Ords. 22:29.

Dan. 1:17-20.

5. Och kungen bestämde en daglig tilldelning åt dem av kungens mat och av vinet som han drack. Och befallde att man skulle uppfostra dem så i tre år, för att de därefter skulle tjänstgöra* hos kungen. *KJV: stå inför.

6. Nu fanns bland dessa: Daniel, Hananja, Misael och Asarja, av Judas söner,

Dan. 2:17. Hes. 14:14.

7. åt vilka överste hovmannen gav *följande* namn: han kallade Daniel för Beltesassar, Hananja för Sadrak, Misael för Mesak och Asarja för Abed-Nego.

Dan. 2:49, 3:12f.

8. Men Daniel bestämde sig i sitt hjärta, att han inte skulle orena sig med kungens mat eller med vinet som han drack, därför bad han överste hovmannen, att han skulle slippa att orena sig.

3 Mos. 3:17, 11:45-47. Hes. 4:13-14.

9. Och Gud lät Daniel vinna nåd och barmhärtighet inför överste hovmannen.

10. Och överste hovmannen sa till Daniel: Jag fruktar för min herre kungen, som har tilldelat åt er mat och dryck: Varför skulle han få se att era ansikten är dystrare än era jämnårigas? Då skulle ni få *mig* att riskera mitt huvud inför kungen.

Ords. 29:25.

11. Då sa Daniel till vakten*, som överste hovmannen hade satt över Daniel, Hananja, Misael och Asarja:

*KJV: Melzar.

12. Jag ber dig, gör ett försök med dina tjänare i tio dagar, och låt dem ge oss grönsaker att äta och vatten att dricka.

1 Mos. 1:29-30. 5 Mos. 8:3. Ps. 104:14. Rom. 14:2.

13. Se sedan på vårt utseende och de unga mäns utseende, som äter av kungens mat, och handla då med dina tjänare efter vad du ser.

14. Han lyssnade till dem i detta

avseende och gjorde ett försök med dem i tio dagar.

15. Och vid de tio dagarnas slut såg de bättre ut och de var mer välnärda än alla de unga män, som hade ätit av kungens mat.

16. Då tog vakten bort den maten och vinet som de skulle dricka, och gav dem grönsaker.

17. Och åt alla dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel fick förstånd på alla slags syner och drömmar. Job 32:8. Dan. 4:9-10, 5:11-12, 10:1.

18. När tiden var inne då kungen hade sagt att de skulle infinna sig, förde överste hovmannen dem inför Nebukadnessar.

19. Och kungen talade med dem, och bland dem fanns ingen som kunde liknas vid Daniel, Hananja, Misael och Asarja. Därför fick de tjänstgöra inför kungen, 2 Kung. 20:18. Jes. 39:7.

20. och i alla de frågor, som krävde vishet och förstånd, som kungen frågade* dem om, fann han dem tio gånger bättre än alla de spåmän och besvärjare*, som *fanns* i hela hans rike. 1 Kung. 4:30. Jak. 1:5.

*KJV: magiker och astrologer.

21. Och Daniel var kvar* till Kores första regeringsår**.

Dan. 6:28, 10:1.

*KJV: fortsatte. **hebr. år.

Kapitel 2

Nebukadnessars dröm.

Och i Nebukadnessars andra regeringsår drömde Nebukadnessar drömmar, som gjorde honom orolig till sinnes och sömnen vek från honom och han kunde inte sova. 1 Mos. 41:1f. 2 Krön. 36:5-7. Dan. 4:2.

2. Då befalldes kungen, att man skulle tillkalla spåmän, besvärjare, trollkarlar, och kaldeer, för att de skulle berätta för kungen *om* hans drömmar, och de kom och trädde fram inför kungen. 1 Mos. 41:8.

Dan. 4:6, 5:7. Jes. 47:12-13.

3. Och kungen sa till dem: Jag har drömt en dröm och blivit orolig till sinnes hur jag ska förstå den drömmen. 1 Mos. 41:15.

4. Då sa kaldeerna till kungen på arameiska: Må kungen leva för evigt! Berätta drömmen för dina tjänare, så ska vi tala om vad den betyder. Dan. 3:9, 5:10, 6:6.

5. Kungen svarade och sa till kaldeerna: Detta är mitt fasta beslut: Om ni inte berättar drömmen och vad den betyder ska ni huggas i stycken, och era hus ska bli avskrädeshögar. 2 Kung. 10:27. Esra 6:11. Dan. 3:29.

6. Men om ni berättar drömmen och dess betydelse, ska ni få gåvor och belöningar och stor ära av mig. Berätta därför för mig drömmen och vad den betyder.

7. De svarade för andra gången och sa: Må kungen berätta sin dröm för sina tjänare, så ska vi tala om vad den betyder.

8. Kungen svarade och sa: Jag märker tydligt att ni vill vinna tid, eftersom ni har insett att mitt beslut står fast.

9. Men om ni inte berättar drömmen för mig, kan domen över er *bara* bli en, för ni har kommit överens om att ljuga och bedra inför mig, tills tiderna förändras. Därför, säg mig drömmen, så att jag kan veta att ni *också* kan ge mig dess betydelse.

10. Då svarade kaldeerna inför kungen

och sa: Det finns ingen människa på jorden som kan förtälja det kungen frågar om. Därför har ingen mäktig kung, herre eller härskare *tidigare* begärt en sådan sak av någon spåman, besvärjare eller kaldée,

11. och *det* som kungen begär är för svårt, och det finns ingen annan än gudarna som kan berätta det inför kungen, men de bor inte bland människorna.

12. På grund av detta blev kungen vred och full av raseri och befälde, att alla de visa i Babylon skulle avrättas.

13. Och ett påbud gick ut, att de visa *männen* skulle dödas, och man sökte efter Daniel och hans medbröder för att döda dem.

14. Då vände sig Daniel med kloka och förståndiga *ord* till Arjok, översten för kungens livvakt, som hade gått ut för att döda Babels visa *män*.

15. Han tog till orda och sa till Arjok, kungens befälhavare: Varför *har* kungen utfärdat denna stränga befällning? Då förklarade Arjok saken för Daniel.

16. Då gick Daniel in och begärde av kungen att han skulle ge honom tid, så skulle han ge kungen tydningen.

17. Därefter gick Daniel till sitt hus, och förklarade saken för Hananja, Misael och Asarja, sina vänner,

18. för att de skulle be om nåd från himlens Gud angående denna hemlighet, så att Daniel och hans vänner inte skulle avrättas med de övriga av Babels visa *män*.

19. Då blev hemligheten uppenbarad för Daniel i en syn om natten. Då lovprisade Daniel himlens Gud,

20. och Daniel tog till orda och sa: Välsignat vare Guds namn från evighet till evighet, för visheten och makten tillhör honom,

Job 12:13.

Ps. 113:2. Upp. 7:12.

21. och han ändrar på tider och stunder, han avsätter kungar och tillsätter kungar, han ger vishet åt de visa och kunskap åt de förståndiga,

Job 32:8. Ords. 2:6. Apg. 1:7.

22. han uppenbarar vad som är djupt och fördolt, han vet vad som *finns* i mörkret, och ljuset bor hos honom.

Job 12:22. Ps. 104:2, 139:12. Jes. 45:7. 1 Kor. 2:10.

23. Jag tackar dig och prisar dig, o du mina fäders Gud, som har gett mig vishet och kraft och som nu har låtit mig veta det vi bad dig om, för kungens angelägenhet har du *nu* låtit oss få veta.

24. Därför gick nu Daniel in till Arjok, som kungen hade befallt att avrätta Babels visa *män*. Han gick och sa så till honom: Döda inte Babels visa *män*. För mig inför kungen, så ska jag ge kungen tydningen.

25. Då skyndade sig Arjok att föra Daniel inför kungen och sa till honom så: Jag har funnit en man bland fångarna från Juda, som kan ge kungen tydningen.

26. Kungen svarade och sa till Daniel, vilkens namn var Beltesassar: Kan du berätta för mig drömmen jag har haft* och vad den betyder?

Dan. 1:7, 5:12.

*KJV: sett.

27. Daniel svarade inför kungen och sa: Den hemlighet, som kungen har frågat om, kan inga visa *män*, astrologer, magiker eller spåmän avslöja* för kungen.

*KJV: visa.

28. Men det finns en Gud i himlen, som uppenbarar hemligheter, och han

har låtit kung Nebukadnessar få veta vad som ska ske i kommande dagar. Din dröm, och synerna du fick på din bädd, var dessa.

1 Mos. 49:1.

29. Vad dig angår, o konung, så tänkte du, när du låg på din bädd, på vad som ska ske härefter, och han, som uppenbarar hemligheter, lät dig få veta vad som ska ske.

30. Vad mig angår, så har denna hemlighet inte blivit uppenbarad för mig för att jag har mer vishet än några andra levande varelser, utan för att kungen skulle få veta tydningen, och för att du ska förstå ditt hjärtas tankar.

1 Mos. 41:16. Dan. 1:17

31. Du såg där, o konung, en stor staty. Denna staty var hög och dess glans överväldigande, och den stod framför dig, och den *var* förskräcklig att se på.

32. Huvudet på statyn *var* av rent guld, bröstet och armarna var av silver, buken och höfterna av koppar.

33. Benen *var* av järn, och fötterna delvis av järn och delvis av lera.

34. Medan du såg på den rycktes en sten loss, men inte av händer, vilken träffade statyn på dess fötter av järn och lera, och krossade dem.

35. Då krossades alltsammans, järnet, leran, kopparn, silvret och guldet på en gång, och blev som agnarna från tröskplatserna om sommaren, och vinden förde bort dem, och ingen plats fanns mer för dem, men stenen, som hade träffat statyn, blev till ett stort berg som uppfyllde hela jorden.

Ps. 37:10, 37:36, 83:14. Jes. 17:13-14. Jer. 13:24.

36. Detta *var* drömmen, och nu vill vi tala om för kungen vad den betyder.

37. Du, o konung, är kungarnas kung, för himlens Gud har gett dig rike,

makt, styrka och ära.

Jer. 28:14.

Hes. 26:7. Dan. 4:19, 5:18.

38. I din hand har han gett människorna, var de än bor, markens djur och himmelens fåglar, och gjort dig till herre över dem alla. Du är huvudet av guld.

Ps. 50:10-11. Jer. 27:6.

39. Men efter dig ska det uppstå ett annat rike, svagare än ditt, och därefter ett tredje rike av koppar som ska härska över hela jorden.

40. Och det fjärde riket ska bli starkt som järn, för liksom järn krossar och slår sönder allt, och liksom järn bryter ner allt, ska det krossa och förstöra.

41. Och liksom du såg att fötterna och tårna, *var* delvis av krukmakarlera och delvis av järn, så ska riket vara splittrat, men ha *något* av järnets fasthet, såsom du såg att järnet var blandat med lera.

42. Och *liksom* tårna på fötterna var delvis av järn och delvis av lera, så ska riket vara delvis starkt och delvis svagt.

43. Och liksom du såg järn blandat med keramik lera, så ska de blanda sig genom människosäd*, men de kommer inte att hålla fast vid varandra, såsom järn inte *kan* blandas med lera.

*genom giftermål.

44. Och i dessa kungars dagar ska himlens Gud upprätta ett rike som aldrig ska förstöras, och det riket ska inte överlätas till något annat folk, *utan* det ska krossa och göra slut på alla dessa riken och det ska bestå för evigt,

Dan. 7:14, 7:27.

Mika 4:7. Luk. 1:33. 1 Tim. 1:17.

45. eftersom du såg att en sten slets loss från berget utan *hjälp* av människohänder och krossade järnet,

kopparn, leran, silvret och guldet. Den store Guden har låtit kungen få veta vad som ska ske härefter, och drömmen är sann och tydningen tillförlitlig.

46. Då föll kung Nebukadnessar ner på sitt ansikte och tillbad Daniel, och befälde att man skulle offra offergåvor och rökelse åt honom.

Apg. 10:25, 14:11-13.

47. Kungen svarade Daniel och sa: Sannerligen, er Gud är en gudarnas Gud och en herre över alla kungar och en som uppenbarar hemligheter, eftersom du har kunnat uppenbara denna hemlighet.

2 Mos. 15:11.
Ps. 86:8, 136:2. 1 Tim. 6:15.

48. Därefter upphöjde kungen Daniel och gav honom många, stora gåvor och satte honom till härskare över hela provinsen Babylon och till högste ledaren över alla visa *män* i Babylon.

1 Mos. 41:41. Dan. 5:16, 5:29.

49. Då bad Daniel kungen och han utsåg Sadrak, Mesak och Abed-Nego till att förvalta provinsen Babylon, men Daniel stannade vid kungens hov*.

Dan. 1:7, 3:12, 3:29-30

*KJV: port.

Kapitel 3

De tre männen i den brinnande ugnen.

Kung Nebukadnessar *lät* tillverka Ken staty av guld, sextio alnar hög och sex alnar bred. Han ställde upp den på Duraslätten i provinsen Babylon.

2. Och kung Nebukadnessar sände *bud* för att samla satraperna, guvernörerna, ståthållarna, domarna, skattmästarna, rådgivarna, lagtolkarna och alla makthavare i

provinserna, *för att* de skulle komma till invigningen av statyn, som kung Nebukadnessar hade ställt upp.

3. Då församlade sig satraperna, guvernörerna, ståthållarna, domarna, skattmästarna, rådgivarna, lagtolkarna och alla makthavare i provinserna till invigningen av den staty, som kung Nebukadnessar hade ställt upp. Och de ställde sig framför den staty, som Nebukadnessar hade ställt upp.

4. Då ropade en härold med hög *röst*: Detta är befallningen till er, ni folk, nationer och språk:

5. När ni hör ljud av horn, pipa, cittra, luta, harpa, säckpipa och alla slags instrument, ska ni falla ner och tillbe den staty av guld, som kung Nebukadnessar har ställt upp.

6. Och den som inte faller ner och tillber, han ska genast kastas in i en brinnande ugn.

Jer. 29:21-22. Upp. 13:15.

7. När därför allt folket i samma stund hörde ljudet av horn, pipa, cittra, luta, harpa, och alla slags instrument, föll de ner, alla folk, nationer och språk, *och* tillbad den staty av guld, som kung Nebukadnessar hade ställt upp.

8. Då trädde i samma stund några kaldeiska* män fram och anklagade judarna.

Dan. 1:4 *Alt. övers. stjärnytdare.

9. De talade till kung Nebukadnessar och sa: Länge leve kungen!

Dan. 2:4, 5:10, 6:6, 6:21.

10. Du, o kung, har utfärdat en befallning, att alla människor som hör ljudet av horn, pipa, cittra, luta, harpa, säckpipa och alla slags instrument, ska falla ner och tillbe guldstatyn,

Dan. 6:12.

11. och att var och en, som inte faller

ner och tillber, ska kastas in i en brinnande ugn.

12. Här är några judiska män, som du har tillsatt att förvalta provinsen Babylon, Sadrak, Mesak och Abed-Nego. Dessa män bryr sig inte om dig, o kung. De tjänar inte dina gudar, och tillber inte guldstatyn, som du har ställt upp.

Dan. 2:49.

13. Då befallde Nebukadnessar i vrede och förbittring, att man skulle föra fram Sadrak, Mesak och Abed-Nego. Då fördes dessa män fram inför kungen.

14. Nebukadnessar talade till dem och sa: Är det sant Sadrak, Mesak och Abed-Nego, att ni inte tjänar mina gudar och inte heller tillber den guldstaty som jag har ställt upp?

15. Var nu beredda att i samma stund som ni hör ljudet av horn, pipa, cittra, luta, harpa, säckpipa och alla slags instrument, falla ner och tillbe statyn som jag har *låt*it göra. Men om ni inte tillber, ska ni i samma stund bli kastade in i en brinnande ugn och vilken är den gud, som kan rädda er ur mina händer?

2 Mos. 5:2.

Jes. 36:18-20.

16. Sadrak, Mesak och Abed-Nego svarade och sa till kungen: O Nebukadnessar, vi behöver inte svara dig på detta.

17. Om så sker, är vår Gud som vi dyrkar, mäktig att rädda oss ur den brinnande ugnen och befria oss ur din hand, o konung.

Job 5:19, 19:25.

Ps. 37:39-40, 66:12, 68:21. Jes. 43:2.

18. Men om inte, så ska du veta, o konung, att vi inte tjänar dina gudar, och inte heller tillber den guldstaty, som du har ställt upp.

2 Mos. 20:3-5.

2 Mos. 23:24, 34:14. Fil. 1:21. Hebr. 11:34.

19. Då blev Nebukadnessar uppfylld av vrede och hans ansiktsuttryck förändrades mot Sadrak, Mesak och Abed-Nego. Han befallde och sa, att ugnen skulle värmas *så att den blev* sju gånger hetare än vad som var vanligt.

20. Och han befallde några av de starkaste männen i sin här att binda Sadrak, Mesak och Abed-Nego för att kasta *dem* in i den brinnande ugnen.

21. Då blev dessa män bundna och kastade in i den brinnande ugnen *klädda* i sina mantlar, byxor, mössor och *andra* kläder.

22. Eftersom kungens befallning var *så* sträng och ugnen hade blivit så fruktansvärt het, dödade lågorna de män som förde Sadrak, Mesak och Abed-Nego dit upp.

23. Och dessa tre män, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, föll bundna ner in i den brinnande ugnen.

24. Då blev kung Nebukadnessar förskräckt och reste sig hastigt upp, *och* frågade sina rådsherrar och sa: Kastade vi inte tre bundna män in i elden? De svarade kungen och sa: *Ja, det är sant, o konung.*

25. Han svarade och sa: Se, jag ser fyra män, som fritt går omkring mitt inne i elden, och ingen skada har skett dem, och den fjärdes utseende är lik Guds Son.

26. Då gick Nebukadnessar fram till öppningen av den brinnande ugnen, *och* talade och sa: Sadrak, Mesak och Abed-Nego, den högste Gudens tjänare, kom ut och kom *hit*. Då kom Sadrak, Mesak och Abed-Nego ut ur elden.

27. Och satraperna, guvernörerna,

ståthållarna och kungens rådgivare kom tillsammans fram och såg på dessa män, att elden inte haft någon makt över deras kroppar, inte heller hade deras huvudhår blivit bränt, inte heller hade deras mantlar tagit skada, och ingen kunde känna att de luktade bränt.

Jes. 43:2. Hebr. 11:34.

28. Nebukadnessar talade då och sa: Välsignad *vare* Sadraks, Mesaks och Abed-Negos Gud, som sände sin ängel och räddade sina tjänare som förtröstade på honom, och inte gjorde* efter kungens befallning, och vågade sina liv** för att de inte skulle tjäna eller tillbe någon *annan* gud än sin egen Gud.

Dan. 6:22. Apg. 5:29. Hebr. 1:14

*KJV: har ändrat. **KJV: överlämnade sina kroppar.

29. Därför ger jag nu denna befallning, att *var och en av* alla folk, nationer och språk, som säger något dåligt om Sadraks, Mesaks och Abed-Negos Gud, ska huggas i stycken och deras hus ska bli en avskrädeshög, för det finns ingen annan Gud som kan rädda på detta sätt.

Esra 6:11. Dan. 2:5.

30. Sedan befordrade kungen Sadrak, Mesak och Abed-Nego i provinsen Babylon.

Dan. 2:49, 5:29.

31. Kung Nebukadnessar till alla folk, nationer och språk som bor på hela jorden. Må stor frid ges åt er.

Dan. 6:25.

32. Jag har funnit för gott att tillkännage de tecken och under som den högste Guden har gjort med mig.

Ps. 66:16, 77:15, 96:3, 136:4.

33. Hur stora är *inte* hans tecken, och hur mäktiga är *inte* hans under? Hans rike är ett evigt rike, och hans välde *varar* från generation till generation.

Ps. 93:1, 145:13. Dan. 6:26-27, 7:14.

Kapitel 4

Nebukadnessars andra dröm.

Jag Nebukadnessar levde lugnt i mitt hus och allt stod rätt till* i mitt palats.

*KJV: blomstrade

2. Jag hade en dröm som gjorde mig förskräckt och på min bädd fick jag tankar och syner som oroade mig.

Dan. 2:1.

3. Därför befallde jag, att man skulle föra alla visa *män* i Babylon inför mig, för att de skulle förklara för mig innebörden av drömmen.

4. Då kom spåmännen, besvärjarna, kaldeerna och stjärntydarna in, och jag berättade drömmen för dem, men de kunde inte säga mig vad den betydde.

5. Men till sist kom Daniel inför mig, han som heter Beltesassar efter min guds namn, och som har heliga gudars ande i sig. Och jag berättade drömmen för honom.

Dan. 1:7, 5:11, 5:14.

6. O Beltesassar, du den främste bland spåmännen: Eftersom jag vet, att heliga gudars ande är i dig, och att ingen hemlighet är för svår för dig. Berätta för mig vad jag såg i min dröm och vad det betyder.

1 Mos. 41:15.

Hes. 28:3. Dan. 1:20.

7. Detta *var* synen som jag såg på min bädd: Jag såg ett träd *stå* där mitt på jorden, och det *var* mycket högt.

Hes. 31:3f.

8. Trädet växte och blev starkt, och dess höjd räckte upp till himmelen, och det syntes till jordens ände.

9. Dess lövverk *var* vackert, och det bar mycket frukt, och det *gav* föda åt alla. Markens djur fann skugga under det, och himlens fåglar bodde på dess

grenar, och allt levande* fick sin föda av det.

Hes. 17:23, 31:6. *KJV: kött.

10. Jag såg i min syn på min bädd, och se, en helig väktare kom ner från himlen.

11. Han ropade med hög *röst* och sa detta: Hugg ner trädet och skär av dess grenar, riv bort löven och sprid ut frukten, så att djuren under det flyr *iväg*, och fåglarna från dess grenar.

Hes. 31:10-13.

12. Men lämna kvar stubben med dess rötter i jorden, bunden med kedjor av järn och koppar, i gräset på marken. Den ska fuktas av himlens dagg och *få* sin del av vad som växer på jorden tillsammans med djuren.

13. Hans hjärta ska förvandlas från en människas och han ska få ett djurs hjärta *istället*. Och sju tider ska så gå fram över honom.

14. Så är beslutat av väktarna och förordnat genom de heligas befallning, för att de levande må veta att den Högste råder över människors riken och ger dem åt vem han vill och sätter den ringaste över dem.

1 Sam. 2:8.

1 Sam. 16:1. 1 Kung. 22:19. Job 1:6.

Dan. 2:21, 5:21. Luk. 1:52.

15. Detta är den dröm, som jag, kung Nebukadnessar, hade. Nu *får* du, Beltesassar, tala om för mig vad den betyder, för inga visa *män* i mitt rike har klarat av att säga mig vad den betyder, men du klarar det, eftersom heliga gudars ande är i dig.

16. Då blev Daniel, som *också hade* namnet Beltesassar, häpen en stund, och hans tankar förskräckte honom. *Men* Kungen tog till orda och sa: Beltesassar, låt inte drömmen och dess betydelse skrämma dig. Beltesassar svarade och sa: Min herre, *o att*

drömmen *hade gällt* dem som hatar dig, och dess betydelse dina fiender!

17. Trädet som du såg, som växte och var starkt, och vars höjd räckte upp till himlen, och det syntes över hela jorden,

18. och vars lövverk var vackert och som bar mycket frukt, och som gav mat åt alla, under vilket markens djur levde, och i vars grenar himlens fåglar bodde,

19. det är du, o konung, som har vuxit och blivit stark, för din storhet har vuxit och når upp till himlen, och ditt välde sträcker sig till jordens ände.

Job 20:6. Jer. 27:6-8. Dan. 2:37, 5:18.

20. Och att kungen såg en helig väktare komma ner från himmelen, som sa: Hugg ner trädet och förstör det, men lämna kvar stubben med dess rötter i jorden, bunden med kedjor av järn och koppar, i gräset på marken. Den ska fuktas av himlens dagg och dela lott med markens djur, tills sju tider har gått fram över honom.

21. Detta är tydningen, o konung, och detta är den Högstes beslut, som har drabbat min herre kungen:

22. Att de ska driva bort dig från människor och din boplats ska bli bland markens djur och man ska ge dig gräs att äta som oxar och låta dig fuktas av himlens dagg. Och sju tider ska gå fram över dig tills du inser att den Högste råder över människors riken och ger dem åt vem han vill.

Jes. 37:16. Jer. 27:5. Dan. 5:21.

23. Och att de befallde *att* stubben skulle lämnas kvar med trädets rötter *betyder att* du får behålla ditt rike, efter att du har insett att himlen har makten.

24. Därför, o kung, låt mitt råd behaga dig och gör dig fri från dina synder genom att utöva rättfärdighet, och från dina överträdelser genom att visa barmhärtighet mot de fattiga. Då kanske ditt välstånd* kan förlängas.

Ords. 16:6. Jes. 55:7. Hes. 18:21. *KJV: din ro.

25. Allt detta drabbade kung Nebukadnessar.

26. Tolv månader senare gick kungen omkring i det kungliga palatset i Babylon,

27. och kungen tog till orda och sa: Är inte detta det stora Babylon, som jag har byggt upp till ett kungligt residens genom min mäktiga kraft, till ära för mitt majestät?

28. Medan orden ännu var i kungens mun, kom en röst från himmelen: Till dig, kung Nebukadnessar, tillkännages följande: Riket har tagits ifrån dig.

29. Och du ska drivas bort från människor och få din boplats bland markens djur och de ska ge dig gräs att äta som oxar, och sju tider ska gå fram över dig till dess du inser, att den Högste råder över människors riken och ger dem åt vem han vill.

30. I samma stund blev ordet uppfyllt om Nebukadnessar, och han blev utstött från människorna och åt gräs som oxarna, och hans kropp fuktades av himlens dagg tills hans hår växte som örnfjädrar och hans naglar som fågelklor.

31. Vid slutet av den tiden lyfte jag, Nebukadnessar, upp min blick mot himlen, och fick tillbaka mitt förstånd, och jag välsignade den Högste, och jag prisade och ärade honom som lever för evigt. Hans herravälde är ett evigt herravälde, och hans* rike *varar* från

släkte till släkte.

Dan. 7:14.

32. Alla som bor på jorden räknas för ingenting, och han gör i enlighet med sin vilja med himmelens härskara och *med* dem som bor på jorden. Ingen kan stå emot hans hand eller säga till honom: Vad gör du?

Job 9:12.

Jes. 24:21, 40:17, 43:13, 45:9. Luk. 21:26.

33. Vid samma tid fick jag tillbaka mitt förstånd, och till ära för mitt rike fick jag tillbaka min härlighet och glans. Och mina rådgivare och mina stormän sökte upp mig, och jag blev insatt i mitt rike och fick ännu större härlighet.

2 Sam. 19:41. 2 Krön. 33:12-13.

34. Nu prisar jag, Nebukadnessar, och upphöjer och ärar himlens Konung, för alla hans gärningar är sanna och hans vägar är rätta*, och han kan ödmjuka dem som vandrar i högmod.

Dan. 5:20. Luk. 1:51. Fil. 2:10-11. 1 Petr. 5:5-6.

*KJV: dom.

Kapitel 5

Belsassars gästabad, synd och död.

Kung Belsassar ordnade en stor festmåltid för tusen av sina stormän, och inför dessa tusen drack han vin.

2 Kung. 25:27.

Est. 1:3. Jer. 27:7. Mark. 6:21.

2. När han provade vinet*, befälde Belsassar att man skulle bära in de kärl av guld och silver, som hans far Nebukadnessar hade fört bort ur templet, som *var* i Jerusalem, så att kungen och hans stormän, hans hustrur och hans bihustrur, kunde dricka ur dem.

2 Kung. 25:15.

2 Krön. 36:18. Dan. 1:2. *KXII: var drucken.

3. Då bar de in de kärl av guld och silver som hade tagits ut från templet, från Guds hus som *var* i Jerusalem, och kungen och hans stormän, hans

hustrur och hans bihustrur drack ur dem.

Jer. 25:26.

4. De drack vin och prisade sina gudar av guld, av silver, av koppar, av järn, av trä och av sten.

Jes. 40:19.

Jes. 46:6. 1 Kor. 8:5.

5. I samma stund syntes fingrarna av en människohand som skrev, på den vitkalkade väggen mitt emot ljusstaken, i kungens palats, och kungen såg handen, som skrev.

Joh. 8:6f.

6. Då bleknade kungens ansikte och hans tankar skrämde honom, så att han tappade all kraft* och hans knän skakade.

*KJV: hans höftleder lossnade.

7. Kungen ropade med hög röst, att man skulle hämta besvärjarna, kaldeerna och stjärntydarna. Och kungen sa till de visa *männerna* i Babylon: Den som kan läsa denna skrift och tala om för mig vad den betyder ska kläs i purpur och få en kedja av guld om sin hals och bli den tredje *högste* makthavaren i riket.

8. Då kom alla kungens visa *män* dit, men de kunde inte läsa skriften och inte heller tyda den för honom.

9. Då blev kung Belsassar mycket förskräckt, och hans ansikte bleknade, och hans stormän var uppskakade.

10. Då kom kungens mor*, på grund av kungens och hans stormäns ord in i festsalen, och kungens mor* talade och sa: Länge leve kungen! Låt inte dina tankar förskräcka dig och var inte så blek!

Dan. 2:4, 3:9, 6:6.

*KJV och KXII: drottningen.

11. Det finns en man i ditt rike, i vilken heliga gudars ande är, och under din fars dagar fann man insikt, klokhet och vishet, lik gudars vishet, hos honom, och kung Nebukadnessar, din far,

kungen, satte honom till den främste bland spåmännen, besvärjarna, kaldeerna och stjärntydarna,

Dan. 1:17, 2:48, 4:5-6, 4:15.

12. eftersom en utomordentlig ande och klokhet och skicklighet att tyda drömmar och lösa gåtor och svåra problem, fanns hos denne Daniel, som kungen gav namnet Beltesassar. Låt nu tillkalla Daniel, så ska han ge tydningen.

Dan. 1:7. Hes. 28:3.

13. Då blev Daniel förd inför kungen. Och kungen sa till Daniel: Är du Daniel, en av sönerna till de fångna från Juda, som kungen, min far, förde hit från Juda?

Dan. 1:6.

14. Jag har hört om dig, att gudars ande är i dig, och att insikt, klokhet och utomordentlig vishet finns hos dig.

15. Och nu har de visa *männerna*, och besvärjarna, förts fram till mig, för att de skulle läsa denna skrift och tyda den för mig, men de har inte kunnat förklara vad den betyder.

16. Och om dig har jag hört, att du kan ge tydningar och lösa svåra problem. Om du nu kan läsa skriften och tala om för mig vad den betyder, ska du kläs i purpur och få en kedja av guld runt din hals och bli den tredje *högste* härskaren i riket.

17. Då svarade Daniel och sa inför kungen: Dina gåvor kan du behålla, och dina belöningar kan du ge åt någon annan. Jag ska ändå läsa skriften för kungen och tala om för honom vad den betyder.

18. O du konung, den högste Guden gav Nebukadnessar, din far, ett rike och storhet* och ära och härlighet,

Jer. 25:9, 27:6. Dan. 2:37, 4:19.

*KJV: majestät.

19. och för den storhet, som han hade gett honom, darrade och fruktade alla folk, nationer och språk inför honom. Vem han ville dödade han, och vem han ville lät han leva, och vem han ville upphöjde han, och vem han ville ödmjukade han.

20. Men när hans hjärta förhävde sig och hans sinne förhärdades genom* *hans* stolthet, blev han störtad från sin kungatron, och de tog hans härlighet från honom.

Ords. 18:12.

Hes. 28:2, 31:10. Dan. 4:27, 4:34. *KJV: i.

21. Och han drevs bort från människorna, och hans hjärta blev likt djurens, och han fick sin boplatz bland vildåsnor och de gav honom gräs att äta som oxarna, och hans kropp fuktades av himlens dagg tills han insåg att Gud, den Högste, råder över människors riket och sätter över dem vem han vill.

Dan. 2:21, 4:11f.

22. Och du, Belsassar, hans son, har inte ödmjukat ditt hjärta, trots att du kände till allt detta,

23. utan har satt dig upp mot himlens Herre, och låtit bära fram kärlen från hans hus inför dig, och du och dina stormän, dina hustrur och dina bihustrur har druckit vin ur dem, och du har prisat gudar av silver och guld, av koppar, järn, trä och sten, som inget ser och inget hör och inget vet. Men den Gud, som har din ande* och alla dina vägar i sin hand, *honom* har du inte ärat.

5 Mos. 4:28. Ps. 115:5-6.

Ps. 135:15-17. Upp. 9:20. *KJV: andning.

24. Då blev denna hand* sänd från honom och denna skrift blev skriven.

*KJV: delen av handen.

25. Och detta är den skrift som blev skriven: Mene, mene, tekel, u-farsin.

26. Detta är vad det betyder: Mene:

Gud har räknat ditt rikets dagar och gjort slut på det.

27. Tekel: du är vägd på en våg och funnen vara för lätt.

Job 31:6. Ps. 62:10. Nah. 1:14. Upp. 6:5.

28. Peres: ditt rike är delat och gett åt mederna och perserna.

29. Då befallde Belsassar, och de klädde Daniel i purpur och hängde en guldkedja om hans hals och lät utropa om honom, att han skulle vara den tredje *högste* makthavaren i riket.

1 Mos. 41:42.

30. Den natten blev Belsassar, kaldeernas kung, dödad.

Job 34:25. Jer. 50:28, 51:11.

31. Och medern Darius tog över riket, när han var sextiotvå år gammal.

Kapitel 6

Daniel i lejongropen.

Darius fann för gott att tillsätta 120 satraper över riket, som skulle finnas över hela riket,

2. och över dem tre furstar, av vilka Daniel var en, så att satraperna skulle avlägga räakenskap inför dem och kungen inte lida någon förlust.

3. Nu utmärkte sig denne Daniel inför både furstarna och satraperna, eftersom en utomordentlig ande var i honom, och kungen tänkte sätta honom över hela riket.

4 Mos. 14:24.

4. Då sökte furstarna och satraperna att finna något mot Daniel i det som gällde riket, men de kunde inte finna någon sak eller förseelse, eftersom han *var* trogen, och inte heller fanns någon försummelse eller *något* fel hos honom.

Ps. 94:21. 1 Petr. 2:20, 3:17.

5. Då sa dessa män: Vi kommer inte att finna något mot denne Daniel, om

vi inte finner *något* mot honom när det gäller hans Guds lag.

6. Därefter samlade sig dessa furstar och satraper hos kungen och sa detta till honom: Länge leve kung Darius!

Ps. 59:4. Dan. 2:4, 3:9, 5:10.

7. Alla rikets furstar, guvernörer, satraper, rådgivare och ståthållare har enats om att en kunglig förordning och ett strängt påbud *borde* utfärdas, att den som ber någon bön till någon gud eller människa under trettio dagar, utom till dig, o konung, han ska kastas i lejongropen.

8. Utfärda nu, o konung, ett sådant påbud, och underteckna det skriftligt, så att det inte kan förändras, i enlighet med meders och persers lag, som inte kan upphävas.

Est. 1:19, 8:8. Ps. 118:8.

9. Därför utfärdade kung Darius skriften och påbudet.

10. När Daniel nu fick veta att skrivelsen var utfärdad, gick han till sitt hus, där hans fönster i övervåningen var öppna mot Jerusalem. Han knäböjde tre gånger om dagen och bad på sina knän och tackade inför sin Gud, som han tidigare hade brukat göra.

1 Kung. 8:44, 8:48. Ps. 37:32-33, 55:18.

11. Då begav sig dessa män gemensamt dit och fann att Daniel bad och åkallade inför sin Gud.

12. Då gick de till kungen och sa beträffande kungens påbud: Har inte du undertecknat ett påbud, att den som under trettio dagar ber till någon gud eller människa utom till dig, o konung, ska kastas i lejongropen? Kungen svarade och sa: Det stämmer, i enlighet med meders och persers lag, som inte kan upphävas.

Dan. 3:8-12.

13. Då svarade de och sa inför kungen:

Den där Daniel, som är en av de fångna från Juda, bryr sig inte om dig eller det påbud du har utfärdat, utan ber sin bön tre gånger om dagen.

Dan. 1:6, 5:13. Mark. 6:26.

14. När kungen hörde *detta*, blev han mycket bedrövad över *detta* och i sitt hjärta föresatte han sig att rädda Daniel, och ansträngde sig ända till solnedgången *att finna en utväg* att rädda honom.

15. Då begav sig dessa män gemensamt till kungen och sa till kungen: Vet, o konung, att det är lag för meder och perser, att inget påbud eller förordning som kungen utfärdar får ändras.

16. Då befallde kungen att de hämtade Daniel och kastade honom i lejongropen. Kungen talade till Daniel och sa: Din Gud, som du oavbrutet tjänar, han ska rädda dig!

17. Och en sten hämtades och lades över gropens öppning, och kungen förseglade den med sitt eget sigill och med sina stormäns sigill, så att det som gällde Daniel inte skulle ändras.

Matt. 27:60, 27:66.

18. Därefter gick kungen till sitt palats och tillbringade natten fastande och utan att någon underhållning* fördes in till honom, och han låg sömlös.

Est. 6:1. Ps. 77:5. **Alt. kvinnor, musikinstrument.*

19. Sedan steg kungen upp mycket tidigt på morgonen och skyndade till lejongropen.

20. Och när han kom till gropen, ropade han med ängslig röst på Daniel, *och* kungen talade till Daniel och sa: Daniel, du den levande Guds tjänare, har den Gud, som du ständigt tjänar, kunnat rädda dig undan lejonen?

21. Då sade Daniel till kungen: O konung, må du leva för evigt!

Dan. 5:10.

22. Min Gud har sänt sin ängel och har stängt till lejonens mun, så att de inte har skadat mig, för inför honom har jag befunnits vara oskyldig, och även inför dig, o konung, har jag inte gjort något ont.

Ps. 34:8, 91:10, 91:13.

Dan. 3:28. 2 Tim. 4:17. Hebr. 11:33.

23. Då blev kungen överväldigande glad över honom och befallde att man skulle ta upp Daniel ur gropen. Så togs Daniel upp ur gropen, och ingen skada fanns på honom, eftersom han hade litat på sin Gud.

Ps. 118:8-9. Jer. 39:18.

24. Och kungen befallde, och de hämtade dessa män, som hade anklagat Daniel, och de kastade dem, deras barn och deras hustrur i lejongropen, och innan de nått botten av gropen överföll lejonerna dem och krossade alla deras ben.

25. Då skrev kung Darius till alla folk, nationer och språk som fanns över hela jorden: Må stor frid ges åt er!

Dan. 3:31.

26. Jag befäller att man överallt i mitt rike ska darra och frukta för Daniels Gud, för han är den levande Guden och består för evigt. Hans rike ska inte förstöras, och hans välde har inget slut.

Dan. 2:44, 3:33, 4:31, 7:14.

27. Han befriar och räddar och gör tecken och under i himlen och på jorden, han som har befriat Daniel ur lejonens våld.

28. Och denne Daniel hade framgång under Darius regeringstid och under persern Kores regeringstid.

Dan. 1:21.

Kapitel 7

De fyra djuren, fyra riket och människosonen.

Under Belsassars första regeringsår i Babylon hade Daniel en dröm och såg syner *medan han låg* på sin bädd. Sedan skrev han ner drömmen och berättade huvudinnehållet av den.

Hos. 1:9-11.

2. Daniel tog till orda och sa: Jag såg en syn om natten, och se, himlens fyra vindar rörde upp det stora havet.

3. Och fyra stora djur steg upp ur havet, det ena olikt det andra.

Upp. 13:1.

4. Det första *var* likt ett lejon och hade örningar. Jag såg på det tills dess vingor rycktes bort och det restes upp från jorden och ställdes på fötterna som en människa, och ett mänskligt hjärta gavs åt det.

Jer. 48:40, 49:19.

Jer. 49:22, 50:17. Hes. 17:3, 17:7. Hab. 1:8.

5. Och se, ett annat djur, det andra, som liknade en björn, och som reste sig upp på ena sidan, och *det hade* tre revben i sitt gap mellan sina tänder, och man sa till det: Res dig, sluka mycket kött!

6. Efter detta såg jag, och se, ett annat *djur*, likt en leopard som hade fyra fågelvingar på sin rygg. Djuret hade också fyra huvuden, och herravälde gavs åt det.

Dan. 8:8, 11:4.

7. Efter detta såg jag i de nattliga synerna, och se, ett fjärde djur, förskräckligt, skräckinjagande och enormt starkt. Det hade stora tänder av järn, det slukade och krossade och trampade ner det som blev kvar med sina fötter. Och det var olikt alla de *andra* djuren som *var* före det och det hade tio horn.

Dan. 2:42.

Upp. 13:1, 17:3, 17:10-12.

8. Jag betraktade hornen, och se, ett annat litet horn sköt upp mellan dem, inför vilket tre av de förra hornen blev bortstötta*, och se, detta horn hade ögon som en människas ögon och en mun, som talade stora ord.

Dan. 11:36. 2 Thess. 2:8. Upp. 13:1-10.
*KJV: uppdragna med rötterna.

9. Jag såg *på detta* tills tronerna ställdes fram, och den Gamle av dagar satte sig. Hans klädnad var vit som snö, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron *var som* eldslågor, och hans hjul var *som* flammande eld.

Upp. 1:14, 3:32, 4:2, 20:1-4.

10. Inför honom flöt en ström av eld fram, tusen och åter tusen tjänade honom, och tiotusen gånger tiotusen stod inför honom. Domstolen sammankallades, och böckerna öppnades.

Ps. 68:18, 97:3, 103:20.
Hebr. 12:22. Upp. 5:11, 20:11-15.

11. Jag såg sedan, att för de stora ordens skull som hornet talade, så såg jag hur djuret blev dödat och dess kropp förstörd och given till den brinnande elden.

Upp. 19:19-20, 20:10.

12. Vad angår de övriga djuren, så togs deras herravälde ifrån dem, och deras livslängd blev bestämd till tid och stund.

13. Jag såg i de nattliga synerna, och se, *en* som liknade Människosonen kom med himmelens skyar, och kom till den Gamle av dagar och fördes fram inför honom,

Matt. 16:27, 24:30,
Matt. 25:31, 26:64. Mark. 14:62. Upp. 1:7, 1:13, 14:14.

14. och åt honom gavs herravälde och ära och ett rike, så att alla folk, nationer och språk skulle tjäna honom. Hans herravälde är ett evigt herravälde, som inte ska ta slut, och

hans rike är det som inte ska förstöras.

Ps. 45:6-7. Dan. 2:44, 3:33, 4:31, 6:26.

Mika 4:7. Luk. 1:33. Hebr. 1:8.

15. Jag, Daniel, blev i min ande i mitt inre* skakad, och mina syner skrämde mig.

Dan. 4:16. *KJV: min kropp.

16. Jag närmade mig en av dem som stod där och frågade honom om betydelsen av* allt detta, och han svarade mig och förklarade för mig vad det betydde:

*KJV: sanningen om.

17. Dessa stora djur, som är fyra, är fyra kungar, som ska uppstå på jorden.

18. Men den Högstes heliga ska ta riket och besitta riket för evigt, ja, i evigheters evighet.

2 Petr. 1:11.

19. Då begärde jag att få veta sanningen om det fjärde djuret, som var olikt alla de andra och var mycket skräckinjagande, vars tänder *var* av järn och klor av koppar, som slukade, krossade och trampade ner det som blev kvar med sina fötter,

20. och om de tio hornen som *var* på hans huvud, och *om* det andra som kom upp, och inför vilket tre föll *av*, även *om* det hornet som hade ögon och en mun som talade stora ord, och som såg större ut än de andra.

21. Jag såg att samma horn förde krig mot de heliga och besegrade dem,

Upp. 13:7.

22. till dess den Gamle av dagar kom, och dom föll *till förmån* för den Högstes heliga och tiden var inne då de heliga tog riket i besittning.

23. Han sa följande: Det fjärde djuret skall vara det fjärde riket på jorden, som ska vara olikt alla andra riken, och *det* ska uppsluka hela jorden, trampa ner och krossa den.

24. Och de tio hornen från detta rike

är tio kungar *som* ska uppstå, och efter dem ska en annan uppstå, och han ska skilja sig från de förra, och han ska besegra tre kungar,

Upp. 17:12.

25. och han ska tala *stora* ord emot den Högste, och han ska förfölja den Högstes heliga och ha för avsikt att förändra tider och lagar, och de ska bli givna i hans hand i en tid och tider och en halv tid.

Dan. 11:36.

Dan. 12:7. Upp. 12:14.

26. Men dom ska hållas, och hans herravälde ska tas ifrån honom, för att fördärva och förgöra *det* intill änden.

Dan. 7:10-11. Upp. 11:13, 20:10-11.

27. Och riket och herraväldet och rikenas storhet under hela himlen ska ges åt den Högstes heliga folk, vars rike är ett evigt rike, och alla välden ska tjäna och lyda honom.

28. Detta är slutet på denna redogörelse. Jag, Daniel, blev mycket orolig av mina tankar, och mitt ansikte bleknade. Men jag bevarade *allt* detta i mitt hjärta.

Dan. 5:6, 8:27.

Dan. 10:8. Luk. 2:19, 2:51.

Kapitel 8

Striden mellan baggen och bocken.

Ikung Belsassars tredje regeringsår fick jag, Daniel, se en syn, efter den som jag först hade sett.

Dan. 7:1.

2. När jag såg synen* hände det sig att när jag såg *den*, var jag i Susans palats, som *ligger* i provinsen Elam, och i synen såg jag att jag var vid floden Ulai.

*KJV: i en syn.

3. Då lyfte jag mina ögon, och såg, och se, en bage stod framför floden, och han hade *två* horn, och *båda* hornen var höga, men det ena var högre än

det andra, och det högre sköt upp sist. 4. Jag såg baggen stånga mot väster, norr och söder, så att inget djur kunde stå emot honom, och ingen kunde rädda ur hans våld*, utan han gjorde som han ville och blev mäktig.

*KJV: hand.

5. Och medan jag betraktade *detta*, se då kom en bock från väster över hela jordens yta utan att röra vid marken, och bocken *hade* ett ansenligt horn mellan sina ögon.

6. Och han kom till baggen med de *två* hornen, som jag hade sett stå framför floden, och sprang emot honom med ursinnig kraft.

7. Och jag såg honom närma sig baggen, och han var rasande på honom, och stötte till baggen och krossade hans båda horn, och baggen hade inte styrka att stå emot honom, utan han kastade honom till jorden och trampade på honom, och ingen fanns som kunde rädda baggen ur hans våld.

8. Därför blev bocken mycket mäktig, men när han hade blivit mäktig brast det stora hornet, och i dess ställe sköt fyra andra ansenliga *horn* upp mot himlens fyra väderstreck.

2 Krön. 26:16. Dan. 11:4.

9. Och från ett av dessa kom ett litet horn fram, som växte sig mycket stort mot söder och öster och mot det härliga *landet*,

Jer. 3:19. Hes. 20:6.

Hes. 20:15. Dan. 11:16, 11:41.

10. och det växte ända upp till himlens här och kastade *några* av hären och av stjärnorna ner till jorden, och trampade på dem.

Job 20:6. Jes. 14:13.

11. Ja, till och med mot härens furste upphöjde han *sig* och genom honom

togs det dagliga *offret* bort, och platsen för hans helgedom revs ner.

4 Mos. 28:3. Dan. 11:31, 12:11.

12. Och en här överlämnades åt *honom* jämte* det dagliga *offret* på grund av överträdelsen, och det slog ner sanningen till marken och hade framgång i allt det företog sig.

*KJV: mot.

13. Då hörde jag en av de heliga tala, och en annan av de heliga svarade den som talade: Hur länge *gäller* synen *gällande* det dagliga *offret* och den ödeläggande överträdelsen, där både helgedom och härskara överlämnas till att trampas ner?

14. Och han sa till mig: I 2300 kvällar och morgnar, sedan ska helgedomen renas och återställas.

15. Och det hände sig, att när jag, Daniel, hade sett denna syn och försökte förstå den, se, då stod någon som liknade en man framför mig.

16. Och jag hörde rösten av en människa mellan Ulaiflodens stränder, som ropade och sa: Gabriel, förklara synen för denne *man!*

Dan. 9:21.

Luk. 1:19, 1:26.

17. Och han kom nära platsen där jag stod, och när han kom, blev jag rädd och föll ner på mitt ansikte. Men han sa till mig: O människobarn, förstå att synen *gäller* ändens tid.

Dan. 10:7-8. Upp. 1:17.

18. Och medan han talade med mig, låg jag som bedövad ner med mitt ansikte mot jorden, men han rörde vid mig och reste mig upp,

Dan. 10:8-10, 10:16-18.

19. och han sa: Se, jag vill låta dig veta vad som ska ske vid slutet av vreden, för slutet *kommer* på den bestämda tiden.

Upp. 10:7, 11:18, 15:1.

20. Baggen med de *två* hornen, som du såg, är kungarna i Medien och Persien,

21. och bocken är kungen i Grekland, och det stora hornet, som *satt* mellan hans ögon, är den förste kungen,

22. och att fyra *andra* uppstod i dess ställe, när det blev sönderbrutet, *betyder att* fyra riken ska uppstå ur det folket, men utan att ha samma* makt.

*KJV: i hans.

23. Och mot slutet av deras herravälde, när syndarna har fyllt *sitt mått*, ska en fräck och listig* kung uppstå,

*Ordagrant: som förstår sig på gåtor.

24. och hans makt ska bli mycket stor, fast inte genom egen styrka. Och han ska orsaka fruktansvärt fördärv och lyckas med det han gör, och förgöra de mäktiga och det heliga folket.

25. Och på grund av sitt bedrägeri kommer han att ha framgång med sitt svek. Och i sitt hjärta ska han upphöja *sig* och genom fred ska *han* fördärva många. Han ska också sätta sig upp emot furstarnas Furste, men han ska bli krossad utan *hjälp av människohand*.

Dan. 2:34-35.

26. Och synen om kvällarna och morgnarna som omtalats, den är sann. Därför, göm du synen, för den *syftar* på en avlägsen *framtid*.

27. Och jag, Daniel, blev kraftlös, och låg sjuk *en* tid. Sedan steg jag upp och gjorde min tjänst hos kungen och jag var förundrad över synen, men ingen förstod den.

Dan. 7:28. Hab. 3:16.

Kapitel 9

Daniels bön. De sjuttio årsveckorna.

IDarius, Ahasveros sons, första regeringsår, *han som* var av medisk släkt, *och* som blev kung över kaldeernas rike,

Dan. 5:31.

2. under hans första regeringsår förstod jag, Daniel, genom skrifterna, att antalet av de år, som HERREN hade talat till profeten Jeremia om, att Jerusalem skulle ligga öde, var sjuttio år.

Jer. 25:11-12, 29:10. Sak. 7:5.

3. Och jag vände mitt ansikte till Herren Gud till att söka *honom* genom bön och åkallan, i fasta, säck och aska.

Matt. 11:21.

4. Och jag bad till HERREN, min Gud, och bekände och sa: O Herre, du store och fruktansvärde Gud, som håller fast vid förbundet och barmhärtighet mot dem som älskar honom och som håller hans bud.

2 Mos. 20:6. 5 Mos. 7:8-9. Neh. 1:5.

5. Vi har syndat och gjort orätt, varit ogudaktiga och upproriska och vikit av från dina bud och dina lagar,

1 Sam. 7:6, 12:10. Esra 9:7. Ps. 106:6. Jes. 64:5-7.

6. *och* inte heller har vi lyssnat till dina tjänare, profeterna, som talade i ditt namn till våra kungar, våra furstar och våra fäder, och till allt folket i landet.

7. O Herre, dig *tillhör* rättfärdighet, men vi måste skämmas. Så är det idag med Juda män och Jerusalems invånare och hela Israel, *både de som bor* nära och *de som bor* långt borta, i alla de länder dit du har fördrivit dem på grund av de förbrytelser varmed de har förbrutit sig emot dig.

Esra 9:6-7. Ps. 44:16. Klag. 1:18. Luk. 18:13.

8. O HERRE, oss *tillhör* skammen: våra kungar, våra furstar och våra

fäder, för att vi har syndat mot dig.

Neh. 9:34. Jes. 43:27. Jer. 2:26, 44:17.

9. Hos Herren, vår Gud, *finns* barmhärtighet och förlåtelse, fastän vi har varit upproriska mot honom,

Ps. 130:4, 130:7. Klag. 3:22. Jer. 14:7.

10. och inte heller har vi lytt HERRENS, vår Guds, röst, så att vi vandrade efter hans lagar, som han förelagt oss* genom sina tjänare profeterna,

2 Krön. 36:15-16.

*hebr. gav framför vårt ansikte.

11. Ja, hela Israel har överträtt din lag och vikit av, så att de inte lydde din röst. Därför har också den förbannelse och den ed, som är skriven i Moses, Guds tjänares, lag, utgjutits över oss, för vi har syndat mot honom.

3 Mos. 26:14f. 5 Mos. 27:15f. 28:15f.

5 Mos. 29:20-29, 30:17-19.

12. Och han bekräftade sina ord, som han talade emot oss och emot våra domare som dömde oss, genom att han lät så mycket ont komma över oss, för under hela himlen har aldrig skett något liknande så som har skett med Jerusalem.

Klag. 2:17.

13. Så som *det står* skrivet i Moses lag, kom allt detta onda över oss, men ändå bad vi inte till HERREN, vår Gud, så att vi skulle kunna vända om från våra synder och ge akt på din sanning.

14. Därför har HERREN vakat över det onda och låtit det komma över oss, för HERREN, vår Gud, är rättfärdig i alla de gärningar som han gör, för vi lydte inte hans röst.

Neh. 9:33.

Ps. 119:137. Jer. 1:12, 44:27. Upp. 16:5.

15. Och nu Herre, vår Gud, du som förde ditt folk ut ur Egyptens land med stark hand och så gjorde dig ett namn så som *det är* än i dag: Vi har

syndat, vi har varit ogudaktiga.

2 Mos. 6:6, 12:41, 13:9. Neh. 9:10. Jer. 32:20.

16. O Herre, för all din rättfärdighets skull, ber jag dig, låt din vrede och din förbittring vändas bort från din stad Jerusalem, ditt heliga berg. För våra synder och våra fäders missgärningar har dragit vanära över Jerusalem och ditt folk inför alla runt omkring oss.

Jer. 32:31-32.

17. O vår Gud, hör nu därför din tjänares bön och hans åkallan och låt ditt ansikte lysa över din ödelagda helgedom, för Herrens skull.

4 Mos. 6:25-26.

18. O min Gud, vänd ditt öra och hör, öppna dina ögon och se vår förödelse, och staden, som är uppkallad efter ditt namn, för det är inte på grund av vår rättfärdighet vi lägger fram våra böner inför dig, utan på grund av din stora barmhärtighet.

Ps. 80:15. Jes. 37:17. Tit. 3:5.

19. O Herre, hör, o Herre, förlåt, o Herre, ge akt, och grip in! Dröj inte, för din egen skull, o min Gud, för din stad och ditt folk är uppkallade efter ditt namn.

20. Och medan jag talade och bad och bekände min synd och mitt folk Israels synd och lade fram min bön inför HERREN, min Gud, för min Guds heliga berg,

Sak.13:1.

21. ja, medan jag ännu bad min bön, kom Gabriel till mig i flygande hast, den man som jag hade sett förut i synen. *Han* rörde vid mig, *och* det var vid tiden för kvällsoffret.

Esra 9:5.

Ps. 141:2. Dan. 8:16-18.

22. Och han undervisade mig, talade med mig och sa: Daniel, nu har jag kommit för att ge dig insikt och förstånd.

Dan. 10:14. Joh. 14:26.

23. Vid början av din bön, utgick ett påbud, *som* jag nu har kommit för att meddela dig, för du är högt älskad. Därför, förstå ordet och beakta synen.

Jes. 65:24. Dan. 10:12. Luk. 1:13.

24. Sjuttio veckor är bestämda för ditt folk och för din heliga stad, för att göra slut på överträdelsen och slutföra synder och åstadkomma försoning för skuld och föra fram evig rättfärdighet och försegla syn och profetia, och för att smörja den Allraheligaste.

Jes. 61:1. Matt. 5:17. Luk. 1:35, 4:18-21.

Joh. 1:29. 1 Joh. 3:5.

25. Vet därför och förstå, *att* från den tid då ordet utgick om att Jerusalem skulle bli återställt och uppbyggt, till Messias* Fursten *kommer, ska det* gå sju veckor och sextiotvå veckor. Gator och murar ska byggas upp igen, trots svåra tider.

Neh. 2:7f, 3:1, 4:6.

*Alt. övers. den Smorde.

26. Och efter de sextiotvå veckorna ska Messias dödas, men inte för sig själv. Och folket till en furste som kommer ska förstöra staden och helgedomen. Slutet på det skall vara som en störtflod, och ända till slutet på kriget är förödelser förutbestämda.

Jes. 53:8. Matt. 16:21. Luk. 21:20-24.

27. Och han ska stadfästa ett förbund med många för en vecka, och i mitten av veckan ska han få slaktoffret och spisoffret att upphöra. Och i ett hörn *i templet ska* styggelsens ödeläggelse komma, ända till dess att det fastställda slutet utgjuts över den som ödelägger.

Jes. 28:22. Dan. 11:31.

Matt. 24:15. Mark. 13:14. Hebr. 7:22, 9:10, 10:9.

Kapitel 10

Gabriel visar sig åter för Daniel.

Iperserkungen Kores tredje regeringsår fick Daniel, som också kallades Beltesassar, en uppenbarelse. Den var sann och handlade om ett stort krig. Och han gav akt på ordet och förstod synen. Dan. 1:7, 12:1.

2. Vid den tiden hade jag, Daniel, sörjt i tre hela veckor.

3. Jag åt ingen god mat, inte heller åt jag kött och vin, och jag smorde mig inte alls med olja förrän de tre veckorna hade gått.

4. På tjugofjärde dagen i första månaden var jag vid stranden av den stora floden Tigris. 1 Mos. 2:14.

5. När jag lyfte min blick och tittade *fick jag se* en man, klädd i linnekläder, och runt hans höfter var som ett bälte av fint guld från Ufas. Jer. 10:9. Dan. 12:6. Upp. 1:13-14.

6. Hans kropp *var* som krysolit och hans ansikte som en blix, och hans ögon *var* som eldslagor och hans armar och hans fötter såg ut som glänsade koppar, och ljudet av hans tal var som ljudet från en folkmassa. Hes. 1:24.

7. Och jag, Daniel, var den ende, som såg synen, för de män som var med mig, såg inte synen, men stor förskräckelse föll över dem, så att de flydde bort och gömde sig. Dan. 8:27. Hab. 3:16. Apg. 9:7.

8. Därför blev jag ensam kvar och såg denna stora syn. Och ingen kraft fanns kvar hos mig, och min styrka vändes till svaghet, och jag kunde inte behålla någon kraft. Dan. 7:28.

9. Ändå hörde jag ljudet av hans tal, och när jag hörde ljudet av hans tal,

låg jag som bedövad på mitt ansikte, med mitt ansikte mot jorden.

Dan. 8:17-18. Matt. 17:6.

10. Och se, en hand rörde vid mig som hjälpte mig upp på mina darrande knän och händer. Upp. 1:17.

11. Och han sa till mig: Daniel, du högt älskade man, ge akt på de ord, som jag talar till dig, och ställ dig upp, för jag har nu blivit sänd till dig. Och när han hade sagt detta till mig, reste jag mig darrande. Dan. 8:18, 9:22-23.

12. Och han sa till mig: Frukta inte, Daniel, för från första dagen när du vände ditt hjärta till att förstå och till att ödmjuka dig inför din Gud, har dina ord varit hörda, och jag har kommit för dina ords skull. Luk. 1:13, 1:30. Apg. 10:30-31.

13. Men fursten för Persiens rike stod emot mig under tjugo dagar. Men se, Mikael, en av de förnämsta furstarna, kom för att hjälpa mig, och jag blev kvar där med Persiens kungar. Dan. 12:1. Jud. 1:9. Upp. 12:7.

14. Och nu har jag kommit för att låta dig få veta vad som ska hända ditt folk i de sista dagarna, för ännu *dröjer* synen en *lång* tid. 1 Mos. 49:1. Dan. 9:22, 12:4, 12:9.

15. Och när han hade sagt detta till mig, vände jag mitt ansikte mot jorden och blev stum. Pred. 1:18. Jes. 6:7. Jer. 1:9. Luk. 1:20.

16. Och se, *han* som liknade en människoson rörde vid mina läppar, och jag öppnade min mun och talade och sa till honom, som stod framför mig: O min herre, genom denna syn har bedrövelse kommit över mig och jag har ingen kraft kvar.

17. För hur ska min herres tjänare kunna tala med en sådan som *dig*, min

herre? För när det gäller mig så finns ingen kraft kvar hos mig, och jag kan inte andas längre.

18. Då kom *han* som liknade en människa ännu en gång och rörde vid mig och gav mig styrka,

Job 20:19. Jes. 35:3-4. Luk. 24:36.

19. och sa: O högt älskade man, frukta inte, frid vare med dig, var stark, ja var stark! Och när han hade talat till mig, kände jag mig styrkt och sa: Min herre, tala, för du har styrkt mig.

20. Då sa han: Vet du varför jag har kommit till dig? Och nu ska jag vända tillbaka för att strida mot Persiens furste, och när jag dragit ut, se, *då* ska Greklands furste komma.

21. Men jag vill tala om för dig vad som är noterat i Sanningens Skrift, och ingen annan finns, som stöder mig emot dessa, än Mikael, er furste.

Kapitel 11

Sydlandets och nordlandets kungar.

Också i modern Darius första regeringsår stod jag där för att stödja och skydda honom.

2. Och nu ska jag visa dig sanningen. Se, ytterligare tre kungar ska uppstå i Persien, och den fjärde ska vara mycket rikare än alla *de* andra, och styrkt av i sina rikedomar ska han mobilisera alla emot Greklands rike.

3. Och en mäktig kung ska uppstå och härska med stor makt och göra vad han vill.

Dan. 7:6, 8:5.

4. Och när han har uppstått, ska hans rike brytas sönder och delas efter himlens fyra väderstreck, men inte åt hans efterkommande, *och* inte heller med samma makt som han regerat med, för hans rike ska förstöras* och

ges åt andra än dessa.

Job 20:4-7.

Ps. 37:35-36. Dan. 7:6, 8:8, 8:22. *KJV: ryckas upp.

5. Och kungen i söder ska bli mäktig, och en av hans furstar ska bli mäktigare och få herravälde. Hans herravälde *ska vara* ett stort herravälde.

6. Efter *några* år ska de ingå förbund med varandra och dottern till kungen i Söder ska komma till kungen i norr för att träffa en överenskommelse. Men hon ska inte kunna behålla den makt hon vinner och hans makt ska inte heller bestå. Hon ska offras tillsammans med dem som förde henne dit, både hennes far och den man som *en tid* gav henne makt.

7. Men en gren från hennes rötter ska uppstå i hans ställe, som ska komma med en armé och tränga sig in i nordkungens fästning och göra med dem som han vill och *vinna* seger.

8. Och ska föra deras gudar med deras avgudabilder* och deras dyrbara kärl av silver och guld som byte till Egypten, och han ska hålla stånd *några* år mot kungen i Nord.

*KJV: furstar.

9. Så skall kungen i söder komma in i *hans* rike, och dra sig tillbaka till sitt eget land.

10. Men hans söner ska rusta sig och samla ihop en väldig här, och *en* av dem ska svepa fram som en översvämmande flod och dra igenom. Sedan ska han vända tillbaka till sin fästning och egga upp till strid.

11. Och kungen i söder ska gripas av förbittring och dra ut till strid mot honom, mot kungen i nord, och han ska ställa upp en stor här, men den hären ska ges i den andres hand.

12. *Och* när den hären är borta ska

hans hjärta bli övermodigt, och han ska slå ner tiotusentals, men han ska inte gå stärkt *ur det*.

13. För kungen i norr ska återvända, och ställa upp en här som är större än den förra, och efter några års tid ska han komma med en stor här och mycket utrustning.

14. Och på den tiden ska många resa sig mot kungen i söder, och även våldsmännen av ditt folk ska resa sig för att uppfylla synen, men de ska falla.

15. Så ska kungen i norr komma och kasta upp en belägringsvall och inta de väl befästa städerna. Och styrkorna från söder ska inte kunna hålla stånd, inte ens hans utvalda trupper *ska ha* någon kraft att stå emot,

16. utan han som kommer emot honom ska göra som han vill, och ingen ska kunna stå emot honom, och han ska etablera sig i det härliga landet, som ska förgöras genom hans makt*.

**KJV: hand.*

17. Han ska bestämma sig att komma med hela sitt rikes makt, och så skall han göra: han ska ge honom en av sina döttrar till hustru, vilket ska fördärva henne. Men hon ska inte kunna bestå och inte heller vara för honom.

18. Efter detta ska han vända sig mot öländerna och inta många, men en härskare ska göra slut på hans fräckhet, och låta hans hån vända tillbaka över honom själv.

19. Då ska han vända tillbaka till fästena i sitt eget land. Men han ska vackla och falla och inte mer finnas till.

Job 20:8. Ps. 37:10, 37:36. Hes. 26:21.

20. Sedan ska en annan uppstå i hans ställe som ska sända en skatteindrivare

till det land som är hans rikes prydnad. Men inom några dagar ska han störtas, varken genom vrede eller i strid.

Hes. 20:6.

21. Och i hans ställe ska en föraktlig man uppstå, som man inte har gett kungavärdighet till. Men han ska komma fredligt och erövra riket genom smicker.

22. Och översvämmande härar ska svepas bort inför honom och krossas, ja, även en förbundsfurste.

23. Och efter att han ingått förbundet med honom, ska han handla bedrägligt och dra ut och bli mäktig genom lite folk.

24. Han ska dra in fredligt* över de bördigaste trakter av landet och göra något som varken hans fäder eller förfäder gjort: Han ska strö plundrat och rövat gods omkring sig, *ja*, han ska göra upp sina planer mot de befästa platserna, även för en tid.

**Alt. övers. i säkerhet.*

25. Och han ska samla sin kraft och sitt mod med en stor armé mot kungen i söder, och kungen i söder ska rusta sig till strid med en mycket stor och mäktig armé. Men han ska inte kunna hålla stånd, på grund av en sammansvärjning mot honom.

26. Ja, de som äter hans bröd ska störta honom, och hans här ska svepas bort och många ska stupa.

Ps. 41:10.

27. Och de båda kungarnas hjärtan *ska vara inriktade på* att göra ont. De ska tala lögn vid samma bord, men det ska inte lyckas, för slutet *ska* ändå *komma* vid den bestämda tiden.

28. Då ska han återvända till sitt land med stora rikedomar, och hans hjärta *ska vara* emot det heliga förbundet,

och när han satt sin vilja i verket återvänder han till sitt land.

29. På bestämd tid ska han återvända och dra in *sydlandet*, men denna senare gång ska det inte gå som den förra,

30. för skepp från Kittim ska komma emot honom. Därför han ska bli modlös och vända tillbaka och låta sin vrede gå ut över det heliga förbundet. Han ska också *när han* kommit hem lyssna till dem som har övergivit det heliga förbundet.

31. Och härar från honom ska komma och vanhelga helgedomens fäste och avskaffa det dagliga *offret* och ställa upp den förödande styggelsen*.

4 Mos. 28:4. Dan. 8:11, 9:27.

Matt. 24:15. Mark. 13:14. *En vanhelgande avgudabild.

32. Och dem som har kränkt förbundet ska han med smickrande ord locka till avfall, men det folk som känner sin Gud, ska stå fasta och handla *därefter*.

33. Och de förståndiga bland folket ska undervisa många, men ändå ska de *under en lång* tid falla genom svärd och eld, genom fångenskap och plundring.

Dan. 12:3.

Matt. 24:9. Joh. 16:2. Hebr. 11:36.

34. Och när de faller ska de få en viss hjälp, och många ska ansluta sig till dem med smicker.

35. Och av de förståndiga ska *en del* falla, för att pröva dem, rena dem och göra dem vita till ändens tid, för den tiden dröjer ännu till den bestämda tiden.

Dan. 12:10. Sak. 13:9. Mal. 3:3. 1 Petr. 1:7.

36. Och kungen ska göra som han vill och upphöja sig själv och förhäva sig själv över alla gudar, och ska tala oerhörda ord emot gudarnas Gud, och ska ha framgång ända till dess att

vreden blivit fullbordad, för det som är förutbestämt ska gå i uppfyllelse.

Dan. 5:19, 7:8, 8:11-12. 2 Thess. 2:4. Upp. 13:5.

37. Han kommer varken att ge akt på sina fäders gudar eller kvinnors lust eller någon annan gud, utan han ska upphöja sig över alla.

Hes. 8:14. 1 Tim. 4:2-3. 2 Tim. 3:4.

38. Men istället ska han ära fästenas gud, en gud, som hans fäder inte kände, ska han ära med guld, med silver, med ädla stenar och dyrbarheter.

5 Mos. 32:17.

39. Så ska han göra mot de starka fästena med en främmande guds *hjälp*: De som han ska erkänna ska han ge stor ära, och han ska låta dem härska över många och dela landet mellan dem som belöning.

Upp. 13:12, 13:17.

40. Och i ändens tid ska kungen i söder drabba samman med honom, och kungen i norr ska dra ut mot honom som ett stormväder med vagnar och ryttare och många skepp, och han ska tränga in i länderna och svämma över och dra igenom *dem*.

41. Och han ska också dra in i det heliga landet, och många *länder* ska falla, men dessa ska undkomma ur hans hand: Edom, Moab och de främsta av Ammons barn.

Dan. 8:9, 11:16.

42. Han ska räcka ut sin hand också mot länderna, och Egyptens land ska inte komma undan.

43. Utan han ska lägga beslag på Egyptens skatter av guld och silver och alla slags dyrbarheter, och libyer och etioper *ska* följa hans steg.

44. Men rykten från öster och norr ska oro honom. Därför han ska dra ut med stor vrede för att förgöra och förinta många.

45. Och han ska slå upp sina palatstält mellan havet och helgedomens härliga berg. Men han ska gå mot undergång och ingen ska hjälpa honom.

Upp. 19:19-21.

Kapitel 12

Den sista tiden.

På den tiden ska Mikael träda fram, den store fursten, han som beskyddar ditt folk. Och då ska det bli en tid av nöd som aldrig funnits sedan folken blev till, ända till den tiden. Och på den tiden ska ditt folk bli frälst, alla de som står skrivna i boken.

Jes. 4:3. Dan. 10:13.

Dan. 10:20. Matt. 24:21. Mark. 13:19.

2. Och många av dem som sover i jordens mull ska vakna upp, vissa till evigt liv, och vissa till skam och evig avsky.

Jes. 66:24. Matt. 25:46.

Joh. 5:28-29. Upp. 20:15.

3. Och de förståndiga* ska lysa som himlavalvets sken, och de som har vänt många till rättfärdighet, som stjärnor i evigheters evighet.

Hes. 3:18. Dan. 11:33. Matt. 13:43. 1 Kor. 15:41-42.

**KXII: lärarna.*

4. Men du, o Daniel, göm dessa ord och försegla denna skrift ända till ändens tid. Många ska forska* i den, och kunskapen ska öka.

Dan. 8:17, 8:26. Upp. 10:4.

5. Då såg jag, Daniel, och se, där stod två andra, en på flodens ena strand och en på den andra stranden av floden.

6. Och *den ene* sa till mannen som var klädd i linnekläderna, som *befann*

sig ovanför flodens vatten: Hur länge *dröjer det inman* dessa märkliga ting blir uppfyllda?

Dan. 10:5.

Matt. 24:3. Mark. 13:4.

7. Då hörde jag mannen som var klädd i linnekläderna *och* som *befann sig* ovanför flodens vatten, när han lyfte upp sin högra hand och sin vänstra hand mot himlen och svor vid honom som lever för evigt, att efter en tid, tider och en halv *tid*, och när han fullständigt har krossat det heliga folkets makt, *då* ska allt detta fullbordas.

5 Mos. 32:40.

Dan. 7:25, 8:14, 8:24. Upp. 10:5-6, 12:14.

8. Och jag hörde det men förstod det inte. Då sa jag: O min herre, vad *blir* slutet på *allt* detta?

9. Och han sa: Gå din väg, Daniel, för dessa ord ska förbli gömda och förseglade fram till den sista tiden.

10. Många ska bli renade, gjorda vita och luttrade, men de ogudaktiga ska fortsätta bedriva ogudaktighet, och inga ogudaktiga ska förstå *detta*, men de förståndiga ska förstå *det*.

Dan. 11:35, 12:3. Upp. 22:11.

11. Och från tiden, då det dagliga offret blir avskaffat och förödelsens styggelse ställs upp ska det gå 1 290 dagar.

Dan. 8:14, 11:31. Matt. 24:15.

12. Välsignad är den som väntar och når fram till 1335 dagar.

13. Men gå du din väg tills slutet kommer, för du ska *få* vila och ska uppstå och få din lott vid tidens slut.

1 Thess. 4:16. Upp. 20:6.